



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθῇναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1939

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 436

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2010. 1939

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀνθυπασιούς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ συμπληρώσεως ἐνίων συνταξιοδοτικῶν διατάξεων.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμε καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς μισθός, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, λαμβάνεται ποσοστὸν 85 τοιῶν ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε σχετικῶν διατάξεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐτέρας προσαυξήσεως καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν φέρει ἕκαστος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται, προκειμένου περὶ συνταξίμου ὑπηρεσίας εἶκοσι πέντε ἐτῶν εἰς τρία πεντηκοστά τοῦ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, συνταξίμου μισθοῦ, ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τριακостоῦ ἔτους συμπαραλαμβάνομένου ἡ μηνιαία σύνταξις προσυξάνεται κατὰ δύο πεντηκοστά, ἀπὸ τοῦ τριακостоῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακостоῦ πέμπτου ἔτους κατὰ τρία πεντηκοστά καὶ ἀπὸ τοῦ τριακостоῦ ἔκτου μέχρι τοῦ τεσσαρακостоῦ κατὰ ἓν εἰσέτι πεντηκοστὸν ἐπὶ τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας.

3. Διὰ τοὺς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμπληροῦντας 25ετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς δεκαετὴ πραγματικὴν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ τοιαύτην ὡς καὶ τοὺς ἀποχωροῦντας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας τοιοῦτους προστίθενται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω σύνταξιν 10)50 τοῦ ὡς ἄνω συνταξίμου μισθοῦ. Ἐκ τῆς προσθήκης ταύτης ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὸ ἀνώτατον ὄριον συντάξεως, ὅπερ ὀρίζεται εἰς τὰ 55)50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

4. Διὰ τοὺς συμπληροῦντας πενταετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τοῦ πέμπτου ἔτους λογιζομένου πλήρους, ἐὰν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας, καὶ εἰκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

5. Διὰ τοὺς συμπληροῦντας δεκαετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἀνθυπασπιστάς, τοῦ τελευταίου ἔτους λογιζομένου πλήρους, ἐὰν ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας καὶ εἰκοσιπενταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ ὑπομεινόμενου.

6. Ἡ ἀναγνωριζομένη ὑπηρεσία εἰς τινὰ βαθμὸν συνεπείᾳ ἀναδρομικῆς προαγωγῆς θεωρεῖται ὡς διανυθεῖσα πράγματι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

7. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 3 ἰσχύει καὶ διὰ τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως τῶν μονίμων ὁπλιτῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐξαρουμένων τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ σύνταξις τῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπομακρυνόμενων τῆς ὑπηρεσίας ἀνθ)στῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος, μὴ ὀφειλζομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 καὶ τοῦ ἐδ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939, ἡ δὲ τοιαύτη τῶν ἀπομακρυνομένων τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ τραύματος ἢ νοσήματος προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβητήτως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939.

2. Αἱ εἰδικαὶ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

3. Διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπομακρυνομένους ὅπωςδῆποτε τῆς ὑπηρεσίας, Ἀνθυπασπιστάς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ διὰ τὰς μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου περιπτώσεις ἐφαρμόζονται αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ κατὰ τὰς καιρένας διατάξεις παρεχόμενη σύνταξις, α) εἰς τὸ ἐργατικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου ἐξαιρέσει τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἑθν. Σφραγιστηρίου, Διεκπεραιώσεως τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, Ἀποθήκης Χάρτου Δημοσίας Ὑπηρεσίας, Ἀποθήκης Ἐντύπων καὶ τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Συνεργείου ἐπισκευῆς γραφομηχανῶν, β) εἰς τὸ προσωπικὸν φυλάξεως τῶν φυλακῶν καὶ γ) ἐκ τῶν ἰσοκόμενων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν εἰς τοὺς μὴ διαβαθμιζομένους πρὸς ὀρισμένους βαθμοὺς τῆς διωικητικῆς ἱεραρχίας ἢ μὴ ἐξομοιουμένους πρὸς ὀρισμένους βαθμοφόρους τοῦ στρατεύματος, προσυξάνεται τῶν μὲν ἐξερχομένων μετὰ 25ετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει εἰδική σασετὴς συντάξιμος τοιαύτη συνεχῆς ἢ διακεκομμένη εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰδικὰς ὑπηρεσίας, κατὰ 10)50 τοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ, τῶν δὲ ἐξερχομένων λόγῳ παθήσεως καὶ ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὰς ὡς ἄνω εἰδικὰς ὑπηρεσίας κατὰ 7)35 τοῦ αὐτοῦ μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ.

2. Ἡ οὕτω προσυξανόμενη σύνταξις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ υπερβῇ τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς συντάξεως τὸ ὁποῖον ὀρίζεται διὰ μὲν τοὺς ἐξερχομένους λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας εἰς τὰ 55)50 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, διὰ δὲ τοὺς ἐξερχομένους λόγῳ παθήσεως εἰς τὰ 35)35 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ὡς ἄνω παραγράφων ὑπάρχοντα καὶ οἱ ἡδὴ συνταξιούχοι τῶν περὶ ὧν πρόκειται κατηγοριῶν, κατόπιν αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. τῆς προσαυξήσεως ὑπολογιζομένης ἐπὶ τοῦ συνταξίου μισθοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου καθωρίσθη ἡ ἡδὴ λομβωμένη ὑπ' αὐτῶν σύνταξις καὶ καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλ. Συνεδρίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 συμπληροῦται, ὡς ἑξῆς:

Ἐὰν τὸ ποσοστὸν ἀνικανότητος ἐξικνεῖται μέχρι 40 ο)ο ἢ ἂν ὁ συνταξιούχος εὐρεθῇ ὑγιὴς ὡς μὴ φέρων οὐδεμίαν ἀνικανότητα, καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὸ 1)3 τοῦ μηνιαίου συνταξίου μισθοῦ, ἐὰν τὸ ποσοστὸν τῆς ἀνικανότητος ἐξικνεῖται μέχρις 60 ο)ο καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὸ 1)2 τοῦ μηνιαίου συνταξίου μισθοῦ, ἐὰν τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐξικνεῖται πέραν τοῦ 60 ο)ο καταβάλλεται ὡς σύνταξις τὰ 2)3 τοῦ αὐτοῦ μηνιαίου συνταξίου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον, εὐθὺς ὡς περιέλθῃ, αὐτῷ ἢ γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Α. Υ. Ἐπιτροπῆς, καθορίζει ὡς ἄνωτέρω τὴν νέαν σύνταξιν τοῦ παθόντος ἔχον ὑπ' ὄψει τὰ ἐν τῇ γνωματεύσει ἀναγραφόμενα ποσοστὰ ἀνικανότητος.

2. Αἱ παράγραφοι 6, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 καταργοῦνται ὡς ἑξῆς: Ἰσχύσαν καὶ ἀντὶ τούτων τίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι ἰσχύουσας ὡς ἑξῆς καὶ ὁ Νόμος οὗτος.

Ὡσαύτως διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδιδομένης κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνταξιούχου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 2 παράγρ. 1 καὶ 2 καθοριζόμενα, τὸ 1)3 ἢ τὸ 1)6 τῆς περικοπτομένης συντάξεως ἐπαναχορηγεῖται εἰς τοὺς ἔχοντας κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου μηνιαίαν πρόσοδον μὴ ὑπερβαίνουσαν προκειμένου μὲν περὶ ἀγᾶμου τὰς δραχ. 2.000, προκειμένου δὲ περὶ ἐγγάμου τὰς δραχ. 3.000.

Διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μηνιαίας πρόσοδος συναπορροῶνται ἡ σύνταξις εἰς ὃ ποσὸν ἀνῆλθετο αὐτῇ πρὸ τῆς περικοπῆς, τὸ ἐκ τῶν Μετοχικῶν ἢ ἄλλων Ταμείων μέρος καὶ ἡ βοήθημα καὶ πᾶν ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ συνταξιούχου, ἢ τοῦ τυχόν ἀσκουμένου παρ' αὐτοῦ βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰσόδημα συνυπολογιζομένων, προκειμένου μὲν περὶ ἐγγάμου καὶ τῶν προσόδων τοῦ σζύγου ἢ τῆς συζύγου, προκειμένου δὲ περὶ ἀγᾶμου τῶν προσόδων τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς καὶ προκειμένου περὶ πατρὸς ἢ μητρὸς συνταξιούχων τῶν προσόδων τῶν ἀγᾶμων τέκνων.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους μηνιαία πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰ ὡς ἄνω καθοριζόμενα ὅρια ἡ σύνταξις περιορίζεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1939 καὶ ὃ ποσὸν ὑπερβαίνει ἡ πρόσοδος τὰ ὅρια ταῦτα καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ περιορίζεται αὐτὴ δυνάμει τοῦ παρόντος.

Ἡ μὴ ἀσκήσις ἐπαγγέλματος ἐλέγχεται παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ παντὸς μέσου καὶ δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ συνταξιούχου.

Εἰς περιπτώσιν καὶ δι' ὃν χρόνον ἀσκήσῃ οἰονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα ἡ ἡδὴ ἀντιθέτως αἱ ἐξ αὐτοῦ πρόσδοι τοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς μηνὸς σχετικὴν περὶ τούτου ὑπεύθυνον δηλώσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Δ)σιν Συντάξεων) ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ ἐμφανίηται ἡ χρονολογία καὶ ἡ ἡμέρα ἀσκήσεως τούτου, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἡμερησίας ἢ μηνιαίας ἀμοιβῆς του.

Ἡ Γεν. Δ)σις Δημ. Λογιστικοῦ προβαίνει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὴν μείωσιν τῆς συντάξεως κατὰ τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραграфοῖς ὀριζόμενα, ἐκδίδουσα ἡτιολογημένην περὶ τούτου πράξιν.

Αἱ κατ' ἀντίθεσιν τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω τροποποιητικῶν διατάξεων ἐκδοθεῖσαι πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναθεωροῦνται οἰκοθεν παρ' αὐτοῦ.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς πέμπτης παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «συνταξίου μισθοῦ των» προστίθενται αἱ λέξεις «ἄνευ οὐδεμίας ἐπανεξετάσεως».

4. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Αἱ συντάξεις αἱ ἀπονειμθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κρητικῆς καὶ τῆς Σαμιακῆς Πολιτείας ὡς καὶ αἱ συντάξεις αἱ ἀπονειμθεῖσαι εἰς τὸ παρελθὼν εἰς πολιτικούς ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικούς ἐν γένει ὑπὸ μορφὴν προσωπικῶν συντάξεων δυνάμει τῶν ἐκδοστικῶν ἰσχυόντων νόμων, μεταδιβάζονται εἰς τὰς οἰκογενεῖας τούτων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως ταύτης, ὡς ἀπονειμθεῖσα εἰς τὸν ἀποδιωσσαντα σύνταξις λογίζεται ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτὸν τοιαύτη κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ δὲ ἀναγνωρισθησομένη σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκ. Συνεδρίου.

5. Ὅπου ἐν τῷ Α. Ν. 1635)1939 ὀρίζεται παράβολον 3ρχ. 500 ἐννοεῖται ὅτι ἀπαιτεῖται ἐν τοιοῦτον ἔστω καὶ ἂν διὰ τῆς αἰτήσεως ἐπικαλεῖται ὁ συνταξιούχος διαφόρους λόγους ἐπαναχορηγήσεως τοῦ περικοπτομένου ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ ἂν προδικεῖται νὰ κριθῇ ὅτι ἡ νόσος προήλθε προδήλως ἐνεκα τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κριθῇ ἡ διατήρησις τῶν 8)50 ὡς συντρογόντων λόγων ἰδιαιτέρας Ὑγειονομικῆς πεοιθάλψεως.

6. Τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ ἔτους 1939 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1935 Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι προστίθενται δὲ ἀκολουθῶς ἐδάφια 2, 3, 4 καὶ 5 τῶν ἡδὴ ἐδαφίων ὑπ' ἀριθ. 2—3 καὶ 4 λαμβανόντων ἐφεξῆς σειρὸν 6, 7 καὶ 8.

«1. Δὲν καταβάλλονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διπλῇ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ ἀποδοχαὶ συγχρόνως.

Ὡς ἀποδοχαὶ νοοῦνται πᾶν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν εἰς ἀντάλλαγμα προσφερομένης ὑπηρεσίας ὑπὸ ὑπαλλήλου μονίμου, ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπὸ μορφὴν τακτικῶν ἀποδοχῶν ἢ μηνιαίας ἢ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως ἢ ἀντιμισθίας.

Δὲν καταβάλλεται ὡσαύτως ἡ σύνταξις ἐὰν ὁ συνταξιούχος διατελῇ εἰς μὴ δημοσίαν θέσιν ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 2, 3, 13 καὶ 14 ἀναφερομένων καὶ ἐν γένει λογιζομένην δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου συντάξιμου.

«2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ καταβολὴ ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου συντάξεως καὶ ἀποδογῶν εἰς τοὺς ἡδὴ ὑπηρετούντας συνταξιούχους ὡς καὶ τοὺς ἐφεξῆς προσλαμβανόμενους τοιοῦτους ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἐκτάκτων Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἢ ἡμερομισθίων ἢ ἐπὶ συμβάσει: ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη διατήρησις ἢ ἡ πρόσληψις αὐτῶν κρίνεται προφανῶς συμφέρουσα εἰς τὸ Δημόσιον λόγῳ κατασκευῆς μειωμένων ἀποδοχῶν ἢ καὶ ἰσῶν ἢ λόγῳ σπανίας εἰδικότητος αὐτῶν ἢ λόγῳ ἐθνικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίας μὴ λογιζομένης ὡς συντάξιμου.

«3. Οἱ ἡδὴ ὑπηρετούντες συνταξιούχοι εἰς δημοσίας θέσεις ὑπὸ μορφὴν ἐκτάκτων ἢ ἡμερομισθίων ἢ ἐπὶ συμβάσει δικαιούνται σὺν ταῖς ἀποδοχαῖς τῆς θέσεως των ταύτης καὶ τῆς συντάξεώς των μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ἑ., ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1940 διακόπτεται ἡ σύνταξις αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἡθελον ἐκδοθῇ μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης ἢ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποχρεοῦνται αἱ μὲν ὑπηρεσίαι νὰ καταρτίσῃσι καὶ διαβιβάσῃσι εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην ἀπόφασιν περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τῶν παρ' αὐταῖς ὑπηρετούντων συνταξιούχων, ἀναγράφουσαι ἐν αὐτῇ λεπτομερῶς τοὺς λόγους δι' οὓς κρίνεται ἐπιβεβλημένη ἡ τυχὸν διατήρησις αὐτῶν καὶ τὰς λαμβανόμενας ἀποδοχάς. οἱ δὲ συνταξιούχοι νὰ δηλώσῃσι τοῦτο ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γεν. Δ(σιν) Δημ. Λογιστικῆς (Δ)σιν Συντάξεων). Παράλειψις τῆς σχετικῆς δηλώσεως παρὰ τῶν συνταξιούχων συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ ἢ τῆς συντάξεως κατὰ το 1)3 αὐτῶν ἐπὶ ἐξάμηνον, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«4. Τὸ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων καταβαλλόμενον ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἀποδοχὰς καὶ σύνταξιν ποσὸν δὲν δύναται νὰ υπερβῇ τὰς δραχ. 10.000 κατὰ μῆνα. Τὸ ἐπὶ πλεον ποσὸν ἐκπίπτει ἐκ τῶν ἀποδοχῶν.

«5. Ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύϊ καὶ θεωρεῖται ὡς μὴδέποτε καταργηθὲν τὸ ἀρθρ. 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Διατ(τος) «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου Ἑποικισμοῦ». ἐπεκτεταμένης τῆς ἐφαρμογῆς τούτου καὶ διὰ πάντας τοὺς τοπογράφους τοὺς ὁπωσδήποτε ὑπηρετούντας εἰς τὴν Ἱστογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Τὸ ἐν τῷ ἀρθρῳ 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Δ. προβλεπόμενον ὅριον τῶν δραχ. 8.000 ἀυξάνεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1935 εἰς δραχ. 10.000 μηνιαίως, ἡ συνεπείᾳ ὅμως τούτου προκύπτουσα τυχὸν ὑπὲρ τοῦ συνταξιούχου διαφορά διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1925 ἕως 23 Φ(εβρουαρίου) 1939, δὲν καταβάλλεται δυναμένη μόνον νὰ συμψηφισθῇ πρὸς τὰ τυχὸν ὀφειλόμενα εἰς τὸ Δημόσιον ἐξ ἀχρεωστικῆς ληφθείσης συντάξεως».

7. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 4, 5, 8 καὶ 11 τοῦ Α. Ν. 1635 προβλεπομένη τρίμηνος προθεσμία, πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παρὰ τῶν συνταξιούχων αἰτήσεων περὶ ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐπὶ ἑνα εἰσέτι μῆνα.

8. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἀρθρῶν 13 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 δὲν ὑπάγονται οἱ ὑπάλληλοι οἵτινες καὶ μετὰ τὴν δευτέραν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσιν οὐδεμιᾶς ἔτυχον συντάξεως».

9. Τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ ἀρθρῶν 19 τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὡς κάτωθι:

«1. Οἱ δικαιωθέντες συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς πάσχοντες ἐκ τῆς ἀσθενείας τῆς λέπρας καὶ κατόπιν μεταγενεστέρως ἐξετάσεως ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς προκληθείσης τῇ αἰτῇ αὐτῶν, ἀποδειχθέντες ὡς μὴ πάσχοντες πλέον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀσθενείας, ἀποβάλλουσι τὸ κτηθὲν δικαίωμα συντάξεως, ὑποχρεούμενοι συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν ὅλ(η) κλήρου τῆς μέχρι σήμερον ληφθείσης συντάξεως».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἀρθρ. 6 τοῦ Α. Ν. 1463 τοῦ 1938 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν κλπ.» ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὡς ἀκολούθως.

«α) Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος φορολογητέα πραγματικὴ συνολικὴ καθαρὰ πρόσδοσις, ἐξευρισκομένη κατὰ τὰς περὶ φορολογίας καθαρὰς προσόδου ἰσχύουσας ἐκάστοτε δια-

τάξεις, ὑπερβαίνει τὰς 120.000 δραχμάς. Τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγούμενον βοήθημα ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ τέως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν τοιοῦτον δὲν ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς φορολογητέας πραγματικῆς συνολικῆς καθαρὰς προσόδου».

Αἱ περὶ καθορισμοῦ τῆς ἀπορίας διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1635) 39 ὡς τροποποιεῖν διὰ τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ ἀρθρῶν 4 καὶ τοῦ ἀρθρῶν 7 τοῦ Α. Ν. 1463) 38 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν κλπ.».

2. Ἡ περίπτωσις β' τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἀρθρῶν 41 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων. τροποποιεῖται ἀφ' ἧς ἰσχύσεν ὡς κάτωθι.

β') Διὰ τοὺς ἀπομακρυνόμενους τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ξηρῶς, μετὰ εἰκοσιπενταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ λόγῳ ὀρίου ἡλικίας ἐπιλογίας καὶ λογίας μονίμου τεχνίτας καὶ μουσικούς βαθμοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ τοὺς δεκανεῖς βαθμοῦ ἐπιλοχίου.

Αἱ κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐκδοθεῖσαι πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναιθεωροῦνται οἰκθεν παρ' αὐτοῦ.

3. Ἀξιωματικοί, κριθέντες παρὰ τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς ὡς ὑπακτοὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5617, μὴ συνταξιοδοτηθέντες ὅμως παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, λόγῳ προθεσμιακοῦ κωλύματος, δύνανται νὰ αἰτήσωνται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν ἐπανεκδίκασιν τῆς σχετικῆς περὶ κανονισμοῦ ἢ αὐξήσεως τῆς συντάξεως αἰτήσεως αὐτῶν, αἰρουμένου τοῦ κωλύματος προθεσμίας.

Ἡ συνεπείᾳ τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἀναγνωρισθεῖσας τυχὸν αὐξήσεως τῆς συντάξεως ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ ἐπανεξετάσεως τῶν παθόντων διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1635 τοῦ 1939 καὶ καταβάλλεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ἀντικειμένη πρὸς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ



ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ὅτι ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου 1938 δυνάμει τῶν §§ 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1013 1) 37 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 3) Δεκεμβρίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου κειμένων διατάξεων» δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 531 τῆς 31 ἰδίου μηνὸς (Τεύχος Α') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθ. Μ 19233 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευθείσης αὐτῇ μερὸν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278 (Τεύχος Β') φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὠρίσθησαν οἱ ὅροι τῆς ἐτήσιας συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων (παλαιῶν καὶ νέων) τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως κλπ., ἀπὸ δὲ τῆς 16 Ἰουλίου 1938, δυνάμει τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Α. Ν. καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 5733 ἐ. ἑ. ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 145 (Τεύχος Β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὠρίσθησαν καὶ τὰ τέλη τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὡδικοποιουμένων Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, ὡς κάτωθι:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΛΠ.

Ἑσωτερικοῦ — Ἐξωτερικοῦ				
1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δραχ.	300	500	Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1 ^{ης} Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.
2. Διὰ τὸ τεύχος Β'	»	200	350	Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων παλαιῶν καὶ νέων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	450	750	1 Τῶν Α', Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»
4. Διὰ τὸ τεύχος Γ'	»	200	350	Δρ. 10.—
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	600	1000	2 Δι' ἕκαστον δὲ ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας
6. Διὰ τὸ Παραρτήμα	»	500	850	» 25.—
7. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ καὶ τὸ Παραρτήμα	»	1000	1750	Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν	»	600	1000	Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
9. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παραρτήμα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν	»	1500	2500	1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων
10. Διὰ τὸ Δελτίον Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	200	350	Δρ. 300
11. Διὰ τὰ τεύχη Α, Β, Γ, τὸ Παραρτήμα καὶ τὰ Δελτία Ἀν. Ἐταιριῶν καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτ.	»	1700	2900	2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν
12. Διὰ τὸ Τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κτλ»	»	500	850	» 10.000
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παραρτήμα καὶ τὰ Δελτία	»	200	3500	3 Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν
Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ἐτήσια συνδρομὴ ὠρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφόμενης συνδρομῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ.				» 2.000

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποπέμπεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουλίου 1938

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ι. Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.